

„Galilean Electrodynamics”

Nierelatywistyczne przybliżenia
elektrodynamiki klasycznej

Dlaczego elektrodynamika klasyczna **NIE JEST** niezmiennicza względem transformacji Galileusza?

- Parametr c występuje jawnie w równaniach Maxwella
- c to prędkość światła
- Prędkość jest względna $v' = v - v_0$ (transformacja Galileusza)
- Czy zatem w równaniach Maxwella $c' = c - v_0$?
- Doświadczenie: NIE! Zawsze jest c !
- Czy to jest właściwy argument za tym, że równania Maxwella **NIE SĄ** niezmiennicze względem Galileusza?

Hmmm... No nie jest!

... **DLACZEGO NIE?**

Parametr c w równaniach Maxwella jest właściwie **własnością pustej przestrzeni** w sensie czysto newtonowskim:

$$c = \frac{1}{\sqrt{\epsilon_0 \mu_0}}$$

$$\epsilon_0 = (8.81 \times 10^{-12} \pm 1\%) \text{ F m}^{-1}$$

$$\mu_0 = 4\pi \times 10^{-7} \text{ N A}^{-2}$$

Obie wielkości ϵ_0 i μ_0 charakteryzują newtonowską próżnię
Są to niezależne od obserwatora skalary.

Zatem:

c jest niezmienniczym skalarem w fizyce przedrelatywistycznej!

Dlaczego więc równania Maxwella nie są galileuszowsko niezmiennicze?
Czy wszystkie nie są? Czy są takie, co są niezmiennicze?
Jak XIX-wieczny fizyk by to pokazał?

Transformacja Galileusza:

$$t' = t + a, \quad \mathbf{x}' = R\mathbf{x} - \mathbf{v}_0 t + \mathbf{b} \quad (\text{ogólnie})$$

$$t' = t, \quad \mathbf{x}' = \mathbf{x} - \mathbf{v}_0 t \quad (\text{„zwyyczajne”})$$

definicje prędkości: $\mathbf{v} = \frac{d\mathbf{x}}{dt}, \quad \mathbf{v}' = \frac{d\mathbf{x}'}{dt'}$

transformacja prędkości: $\mathbf{v}' = \mathbf{v} - \mathbf{v}_0$

Trochę pochodnych:

$$\frac{\partial}{\partial t'} = \frac{\partial t}{\partial t'} \left(\frac{\partial}{\partial t} + \frac{\partial x^i}{\partial t} \frac{\partial}{\partial x^i} \right) = \frac{\partial}{\partial t} + v_0^i \frac{\partial}{\partial x^i}$$

$$\frac{\partial}{\partial x'^i} = \frac{\partial t}{\partial x'^i} \frac{\partial}{\partial t} + \frac{\partial x^j}{\partial x'^i} \frac{\partial}{\partial x^j} = \frac{\partial x^j}{\partial x'^i} \frac{\partial}{\partial x^j} = \frac{\partial}{\partial x^i}$$

Ważny wynik:

$$\frac{\partial}{\partial t'} = \frac{\partial}{\partial t} + \mathbf{v}_0 \cdot \nabla, \quad \nabla' = \nabla$$

Co ma do dyspozycji XIX-wieczny fizyk?

1) Prawo zachowania ładunku

w połączeniu z transformacją Galileusza prowadzi do transformacji gęstości ładunku i prądów:

$$\rho' = \rho \quad \mathbf{j}' = \mathbf{j} - \rho \mathbf{v}_0$$

gdzie oczywiście: $\mathbf{j} \equiv \rho \mathbf{v}$

2) Równania Maxwella

$$\nabla \cdot \mathbf{B} = 0,$$

$$\nabla \times \mathbf{E} = -\frac{\partial \mathbf{B}}{\partial t},$$

$$\nabla \cdot \mathbf{E} = \frac{\rho}{\epsilon_0},$$

$$\nabla \times \mathbf{B} = \mu_0 \mathbf{j} + \frac{1}{c^2} \frac{\partial \mathbf{E}}{\partial t}$$

3) XIX w. fizyk mógł też słusznie przypuszczać, że siła Lorentza jest niezmiennicza

$$\mathbf{F} = q(\mathbf{E} + \mathbf{v} \times \mathbf{B})$$

To przypuszczenie prowadzi do następującej transformacji pól:

$$\mathbf{F}' = \mathbf{F} \implies \mathbf{E}' + \mathbf{v}' \times \mathbf{B}' = \mathbf{E} + \mathbf{v} \times \mathbf{B}$$

$$\mathbf{E}' + \mathbf{v} \times (\mathbf{B}' - \mathbf{B}) = \mathbf{E} + \mathbf{v}_0 \times \mathbf{B}'$$

$$\mathbf{B}'(\mathbf{x}', t') = \mathbf{B}(\mathbf{x}, t)$$

$$\mathbf{E}'(\mathbf{x}', t') = \mathbf{E}(\mathbf{x}, t) + \mathbf{v}_0 \times \mathbf{B}(\mathbf{x}, t)$$

Za pomocą uzyskanych transformacji **pól**, **gęstości ładunku** oraz **prądów** sprawdzamy niezmienniczość poszczególnych równań Maxwella

1) Magnetyczne prawo Gaussa:

$$\nabla' \cdot \mathbf{B}' = \nabla \cdot \mathbf{B} = 0$$

jest niezmiennicze

2) Prawo Faradaya:

$$\begin{aligned} \nabla' \times \mathbf{E}' + \frac{\partial \mathbf{B}'}{\partial t'} &= \left(\nabla \times \mathbf{E} + \frac{\partial \mathbf{B}}{\partial t} \right) + \nabla \times (\mathbf{v}_0 \times \mathbf{B}) + (\mathbf{v}_0 \cdot \nabla) \mathbf{B} \\ &= \nabla \times \mathbf{E} + \frac{\partial \mathbf{B}}{\partial t} = 0. \end{aligned}$$

jest niezmiennicze

3) Prawo Gaussa:

$$\nabla' \cdot \mathbf{E}' - \frac{\rho'}{\epsilon_0} = \left(\nabla \cdot \mathbf{E} - \frac{\rho}{\epsilon_0} \right) - \mathbf{v}_0 \cdot (\nabla \times \mathbf{B})$$

nie jest niezmiennicze!

niepożądany wyraz

4) Prawo Ampere'a:

$$\begin{aligned} \nabla' \times \mathbf{B}' - \mu_0 \mathbf{j}' - \frac{1}{c^2} \frac{\partial \mathbf{E}'}{\partial t'} &= \left(\nabla \times \mathbf{B} - \mu_0 \mathbf{j} - \frac{1}{c^2} \frac{\partial \mathbf{E}}{\partial t} \right) \\ &+ \mu_0 \rho \mathbf{v}_0 - \frac{1}{c^2} (\mathbf{v}_0 \cdot \nabla) \mathbf{E} - \frac{\mathbf{v}_0}{c^2} \times \left[\left(\frac{\partial}{\partial t} + \mathbf{v}_0 \cdot \nabla \right) \mathbf{B} \right] \end{aligned}$$

nie jest niezmiennicze!

niepożądany wyraz

Ciekawostka:

Prawo zachowania ładunku:

$$\nabla \cdot \mathbf{j} + \frac{\partial \rho}{\partial t} = 0$$

można wyprowadzić z równań Maxwella, mianowicie z **prawa Gaussa** i z **prawa Ampere'a**, które **NIE SĄ** niezmiennicze względem transformacji Galileusza.

Mogłoby się więc wydawać, że prawo zachowania ładunku nie będzie niezmiennicze względem transformacji Galileusza.

Łatwo jednak pokazać, manipulując równaniami, że w primowanym układzie odniesienia **JEST** spełnione równanie:

$$\begin{aligned}\nabla' \cdot \mathbf{j}' &= [\varepsilon_0 \nabla \cdot (\mathbf{v}_0 \cdot \nabla) \mathbf{E} - \nabla \cdot (\rho \mathbf{v}_0)] - \varepsilon_0 \nabla' \cdot \left[\frac{\partial}{\partial t'} (\mathbf{E}' - \mathbf{v}_0 \times \mathbf{B}') \right] \\ &= [(\mathbf{v}_0 \cdot \nabla) (\varepsilon_0 \nabla \cdot \mathbf{E}) - \mathbf{v}_0 \cdot \nabla \rho] - \frac{\partial}{\partial t'} \{ \varepsilon_0 [\nabla' \cdot \mathbf{E}' + \mathbf{v}_0 \cdot \nabla' \times \mathbf{B}'] \} \\ &= -\frac{\partial \rho'}{\partial t'}.\end{aligned}$$

Niezmienniczość okazuje się nietrywialną sprawą

Czy zastosowanie przed-maxwellowskiej formy równań pola (tzn. z pominiętym prądem przesunięcia) może poprawić sytuację jeśli chodzi o niezmienniczość względem transformacji Galileusza?

$$\begin{aligned}\nabla \cdot \mathbf{B} &= 0, \\ \nabla \times \mathbf{E} &= -\frac{\partial \mathbf{B}}{\partial t}, \\ \nabla \cdot \mathbf{E} &= \frac{\rho}{\varepsilon_0}, \\ \nabla \times \mathbf{B} &= \mu_0 \mathbf{j}.\end{aligned}$$

Okazuje się, że NIE.

Równania Maxwella w przed-maxwellowskiej postaci również **nie są** galileuszowsko niezmiennicze.

Transformacja Lorentza i jej limity nierelatywistyczne

$$\mathbf{x}' = \mathbf{x} - \gamma \frac{\mathbf{v}}{c} ct + (\gamma - 1) \frac{\mathbf{v}(\mathbf{v} \cdot \mathbf{x})}{v^2}, \quad ct' = \gamma \left[ct - \frac{\mathbf{v}}{c} \cdot \mathbf{x} \right]$$

transformacja Lorentza

$$\gamma = (1 - v^2/c^2)^{-1/2}$$

Granice nierelatywistyczne:

A) skrajnie-czasopodobna (ultra-timelike)

$$|\mathbf{v}| \ll c, \quad ct \gg |\mathbf{x}| \quad \Rightarrow \quad \mathbf{x}' = \mathbf{x} - \mathbf{v}t, \quad t' = t$$

B) skrajnie-przestrzeniopodobna (ultra-spacelike)

$$|\mathbf{v}| \ll c, \quad ct \ll |\mathbf{x}| \quad \Rightarrow \quad \mathbf{x}' = \mathbf{x}, \quad t' = t - \frac{1}{c^2} \mathbf{v} \cdot \mathbf{x}$$

„Carroll transformation”

C) „natychmiastowa” (instantaneous limit)

$$c \rightarrow \infty \quad \Rightarrow \quad \mathbf{x}' = \mathbf{x} - \mathbf{v}t, \quad t' = t$$

Zauważmy, że $\lim_{c \rightarrow \infty} |\mathbf{v}|/c = 0$ spełnione jest tu dla **DOWOLNEGO** \mathbf{v} !

Podwójna rola c

c_u

\Rightarrow

$$F = \left(\frac{\alpha}{4\pi} \right) \frac{q^2}{R^2}$$

$$\frac{dF}{dl} = \left(\frac{\beta\chi}{4\pi} \right) \frac{2I^2}{R}$$

Stałe α β χ zależą od wyboru jednostek

\Downarrow

$$\frac{\alpha}{\beta\chi} = c_u^2$$

c_u – ma wymiar „prędkość do kwadratu”

Co to za tajemnicza prędkość?

W układzie SI wybieramy:

$$\beta = \mu_0 = 4\pi \times 10^{-7} \text{ N/A}^2 \quad \chi = 1 \quad \alpha = 1/\epsilon_0$$

z eksperymentu: $\epsilon_0 = 8.85 \times 10^{-12} \text{ N/m}$

Co daje: $c_u = 2.9986 \times 10^5 \text{ km/s}$

Czy c_u to c?!

Zauważmy, że c_u otrzymujemy ze wzorów typu „**action-at-a-distance**”!

Action-at-a-distance „równania Maxwella”:

$$\begin{aligned}\nabla \cdot \mathbf{E} &= \alpha \rho \\ \nabla \times \mathbf{E} &= 0, \\ \nabla \cdot \mathbf{B} &= 0, \\ \nabla \times \mathbf{B} - \frac{\beta}{\alpha} \frac{\partial \mathbf{E}}{\partial t} &= \beta \mathbf{J}.\end{aligned}$$

Są to równania „statyczne” plus „prąd przesunięcia”, który został dodany by spełnić równanie ciągłości dla ładunku – nie zmienia to faktu, że są to równania typu „działanie na odległość”

Z tych równań:

$$\nabla^2 \mathbf{B} + \frac{\beta}{\alpha} \frac{\partial}{\partial t} \nabla \times \mathbf{E} = -\beta \nabla \times \mathbf{J}$$

Ale... **byłoby** to równanie falowe dla propagacji pola B z prędkością c:

$$\nabla^2 \mathbf{B} - \frac{1}{c^2} \frac{\partial^2 \mathbf{B}}{\partial t^2} = -\beta \nabla \times \mathbf{J}$$

gdybyśmy poprawili drugie z tych „równań Maxwella”:

$$\nabla \times \mathbf{E} = -\frac{\alpha}{\beta c^2} \frac{\partial \mathbf{B}}{\partial t}$$

Prawo indukcji Faradaya

Pełne równania Maxwella:

$$\begin{aligned}\nabla \cdot \mathbf{E} &= \alpha\rho, \\ \nabla \times \mathbf{E} + \frac{\alpha}{\beta c^2} \frac{\partial \mathbf{B}}{\partial t} &= 0, \\ \nabla \cdot \mathbf{B} &= 0, \\ \nabla \times \mathbf{B} - \frac{\beta}{\alpha} \frac{\partial \mathbf{E}}{\partial t} &= \beta \mathbf{J}.\end{aligned}$$

Prawo Faradaya jest **jedynym**, które zawiera „prędkość propagacji” c !

Postać równań jest niezależna od wyboru jednostek

Stosujcie, co chcecie

System	α	β	χ
Gaussian	4π	$4\pi/c_u$	$1/c_u$
SI	$1/\epsilon_0$	μ_0	1
HL	1	$1/c_u$	$1/c_u$

TABLE I: The $\alpha\beta\chi$ -system of units.

Kilka postaci prawa Faradaya:

Ponieważ $\alpha/\beta = \chi c_u^2$ to:

$$\nabla \times \mathbf{E} + \chi \frac{c_u^2}{c^2} \frac{\partial \mathbf{B}}{\partial t} = 0$$

W układzie SI: $\chi = 1$

$$\nabla \times \mathbf{E} + \frac{c_u^2}{c^2} \frac{\partial \mathbf{B}}{\partial t} = 0$$

Eksperyment pokazuje, że zachodzi numeryczna równość:

$$c_u = c$$

Prawo Faradaya w układzie SI:

$$\nabla \times \mathbf{E} + \frac{\partial \mathbf{B}}{\partial t} = 0$$

„zasada równoważności”

- w analogii do $m_i = m_g$

Ale czy numeryczna zgodność oznacza fizyczną równoważność?

„Galilean Electrodynamics”

START: Relatywistyczne transformacje pól, gęstości ładunku i prądów:

$$\begin{aligned}\mathbf{E}' &= \gamma \left[\mathbf{E} + \frac{\mathbf{v}}{c} \times \frac{\alpha}{\beta c} \mathbf{B} \right] + (\gamma - 1) \frac{\mathbf{v}(\mathbf{v} \cdot \mathbf{E})}{v^2}, \\ \frac{\alpha}{\beta c} \mathbf{B}' &= \gamma \left[\frac{\alpha}{\beta c} \mathbf{B} - \frac{\mathbf{v}}{c} \times \mathbf{E} \right] + (\gamma - 1) \frac{\mathbf{v}[\mathbf{v} \cdot \alpha \mathbf{B} / (\beta c)]}{v^2}, \\ c\rho' &= \gamma \left[c\rho - \frac{\mathbf{v}}{c} \cdot \mathbf{J} \right], \quad \mathbf{J}' = \mathbf{J} - \gamma \frac{\mathbf{v}}{c} c\rho + (\gamma - 1) \frac{\mathbf{v}(\mathbf{v} \cdot \mathbf{J})}{v^2}\end{aligned}$$

PYTANIE: Jaka jest nierelatywistyczna granica równań Maxwell?

Przez nierelatywistyczną granicę będziemy rozumieli postać tak odpowiednio zmodyfikowanych równań Maxwella by były one
NIEZMIENNICZE względem TRANSFORMACJI GALILEUSZA

Wiemy już, że przy transformacji Galileusza:

$$\nabla' = \nabla, \quad \frac{\partial}{\partial t'} = \frac{\partial}{\partial t} + \mathbf{v} \cdot \nabla$$

Jak jednak przekształcają się pola? ($|v| \ll c$)

ODPOWIEDŹ: Są dwie różne sensowne granice: **elektryczna** i **magnetyczna**

Granica elektryczna

$$|\mathbf{E}| \gg \frac{\alpha}{\beta c} |\mathbf{B}|, \quad c|\rho| \gg |\mathbf{J}|$$

Pole \mathbf{E} „dominuje”
nad polem \mathbf{B} oraz
gęstość ładunku nad
gęstością prądu

Równania są niezmiennicze
względem przekształceń
Galileusza

$$\mathbf{E}' = \mathbf{E},$$

$$\mathbf{B}' = \mathbf{B} - \frac{\beta}{\alpha} \mathbf{v} \times \mathbf{E},$$

$$\rho' = \rho,$$

$$\mathbf{J}' = \mathbf{J} - \mathbf{v}\rho.$$

$$\nabla \cdot \mathbf{E} = \alpha \rho,$$

$$\nabla \times \mathbf{E} = 0,$$

$$\nabla \cdot \mathbf{B} = 0,$$

$$\nabla \times \mathbf{B} - \frac{\beta}{\alpha} \frac{\partial \mathbf{E}}{\partial t} = \beta \mathbf{J}.$$

Granica magnetyczna

$$|\mathbf{E}| \ll \frac{\alpha}{\beta c} |\mathbf{B}|, \quad c|\rho| \ll |\mathbf{J}|$$

$$\mathbf{E}' = \mathbf{E} + \frac{\alpha}{\beta c^2} \mathbf{v} \times \mathbf{B},$$

$$\mathbf{B}' = \mathbf{B},$$

$$\rho' = \rho - \frac{1}{c^2} \mathbf{v} \cdot \mathbf{J},$$

$$\mathbf{J}' = \mathbf{J}.$$

Taką samą transformację uzyskaliśmy poprzednio z założenia o niezmienniczości siły Lorentza!

Pole B „dominuje” nad polem E oraz gęstość prądu nad gęstością ładunku

Równania są niezmiennicze względem przekształceń Galileusza.

Są to w gruncie rzeczy równania **magnetohydrodynamiki**. Efekty magnetyczne dominują nad elektrycznymi

$$\nabla \cdot \mathbf{E} = \alpha \rho,$$

$$\nabla \times \mathbf{E} + \frac{\alpha}{\beta c^2} \frac{\partial \mathbf{B}}{\partial t} = 0,$$

$$\nabla \cdot \mathbf{B} = 0,$$

$$\nabla \times \mathbf{B} = \beta \mathbf{J}.$$

Czy XIX-wiecznemu fizykowi potrzebna była lorentzowska niezmienniczość?

$$\mathbf{D} = \varepsilon \mathbf{E}, \quad \mathbf{B} = \mu \mathbf{H}$$

$$\begin{cases} \nabla \cdot \mathbf{D} = \rho, \\ \nabla \times \mathbf{E} = -\frac{\partial \mathbf{B}}{\partial t}, \end{cases} \quad \begin{cases} \nabla \cdot \mathbf{B} = 0, \\ \nabla \times \mathbf{H} = \frac{\partial \mathbf{D}}{\partial t} + \mathbf{j}, \end{cases}$$

$$\frac{\partial \rho}{\partial t} + \nabla \cdot \mathbf{j} = 0.$$

Żądamy niezmienniczości siły Lorentza względem transformacji Galileusza

$$\mathbf{F} = \int d^3r [\rho(\mathbf{r}) \mathbf{E}(\mathbf{r}) + \mathbf{j}(\mathbf{r}) \times \mathbf{B}(\mathbf{r})]$$

$$\begin{cases} \rho' = \rho, \\ \mathbf{j}' = \mathbf{j} - \mathbf{v}\rho \end{cases} \quad \begin{cases} \mathbf{E}' = \mathbf{E} + \mathbf{v} \times \mathbf{B}, \\ \mathbf{B}' = \mathbf{B}, \end{cases} \quad \begin{cases} \mathbf{D}' = \mathbf{D}, \\ \mathbf{H}' = \mathbf{H} - \mathbf{v} \times \mathbf{D} \end{cases}$$

Jak weźmiemy taką transformację pól, to równania Maxwella na $\mathbf{D}, \mathbf{E}, \mathbf{B}, \mathbf{H}$ są niezmiennicze względem **transformacji Galileusza**

XIX-wieczny fizyk mógł więc spać (**prawie**) spokojnie

Równania Hertza

$$\nabla \times \mathbf{E} + \frac{\partial \mathbf{B}}{\partial t} = 0 \quad \Leftarrow \quad \mathbf{E}' = \mathbf{E} + \mathbf{v} \times \mathbf{B}$$

Faraday

$$-\nabla \times \mathbf{E}' = \frac{\partial \mathbf{B}}{\partial t} + \nabla \times (\mathbf{v} \times \mathbf{B}) = \frac{\partial \mathbf{B}}{\partial t} + \mathbf{v} \cdot \nabla \mathbf{B} = \frac{d\mathbf{B}}{dt}$$

Ampere

$$c^2 \nabla \times \mathbf{B}' - \frac{\mathbf{j}'}{\epsilon_0} = \frac{\partial \mathbf{E}}{\partial t} + \nabla \times \mathbf{E} + \mathbf{v}(\nabla \cdot \mathbf{E}) = \frac{\partial \mathbf{E}}{\partial t} + \mathbf{v} \cdot \nabla \mathbf{E} = \frac{d\mathbf{E}}{dt}$$

Po zastąpieniu **pochodnych cząstkowych** po czasie **pochodnymi substancjalnymi** równania Maxwella stają się niezmiennicze względem **przekształceń Galileusza!**

CENA: brak prawa zachowania ładunku

Jeśli jednak wierzyć artykułowi 5) podobno można to naprawić używając zamiast pochodnych substancjalnych pochodnych Liego.

Literatura

- 1) Le Bellac M and L'evy-Leblond J-M 1973, Galilean electromagnetism, *Nuovo Cimento B* 14 217–34
- 2) Giovanni Preti, Fernando de Felice and Luca Masiero, On the Galilean non-invariance of classical electromagnetism, *Eur. J. Phys.* 30 (2009) 381–391
- 3) J.A. Heras, The Galilean limits of Maxwell's equations, *Eur. J. Phys.* 31, 1177 (2010)
- 4) Germain Rousseaux, Forty years of Galilean Electromagnetism (1973–2013), *Eur. Phys. J. Plus* (2013) 128: 81
- 5) C. I. Christov, Hidden in Plain View: The Material Invariance of Maxwell-Hertz-Lorentz Electrodynamics, *Apeiron*, Vol. 13, No. 2, April 2006